NOT EDELİM

Zamirin (ـه) kendine özgü bir okunuşu vardır:

1. Zamirden (ـه) önceki harf harekeli olduğu zaman, zamir uzatılarak okunur.

Örnek:

بَيْنَهُ - قَلْبُهُ - مِثْلِهِ - بِهِ

Bu örneklerde;

- Kelimenin sonunda zamir vardır.
- Zamirden önceki harf harekelidir.
- Bu durumda kelimenin sonundaki zamir "beynehû, kalbuhû, mislihî ve bihî" şeklinde uzatılarak okunur.

2. Zamirden (ـه) önceki harf cezimli veya harekesiz olduğunda zamir uzatılmaz.

Örnek:

قَتَلُوهُ - عَلَّمْنَاهُ - عَلَيْهِ - مِنْهُ

3. Zamirden (ـه) önceki harf harekeli olduğu hâlde geçiş yapılarak sonraki bir kelimeye bağlanırsa zamir uzatılmadan okunur.

Örnek:

لَهُ اتَّقِ اللّٰهَ - عَلَّمَهُ اللّٰهُ- أَنَّهُ الْحَقُّ - لَهُ الْمُلْكُ

4. Bazı kelimelerdeki ـه 'ler ise zamir olmayıp kelimenin aslından olduğu için uzatılmadan okunur.

Örnek:

لَمْ يَنْتَهِ - لَمْ تَنْتَهِ - مَا نَفْقَهُ - فَوَاكِهُ

5. Zümer suresinin 7. ayetindeki يَرْضَهُ لَكُمْ lafzında bulunan zamir uzatılmadan zayıf bir sesle ve hızlıca okunur. Bu okuma şekline **ihtilas** denir.